

— „Азъ варя фасулъ. Фасулчетата се дигатъ на горѣ и спадатъ надолу: азъ гледамъ, какъ тѣ идатъ и отиватъ. — Моятъ баща отиде да търси пари на заемъ, за да плати твоя дългъ. Значи, отваря една дупка, за да запуши друга. — Хлѣбътъ, който прѣзъ послѣднитѣ двѣ седмици ядохме, е заетъ отъ съсъдитѣ. Сега майка ми пече хлѣбъ, за да го върне. — Миналата година сестра ми се омжжи. Тогава тя бѣше неизказано радостна. Ала нейниятъ мжжъ се случи лошъ човѣкъ, често я бие и я кара да плаче. Значи, тя оплаква миналогодишната си радостъ“.

Тогава богатиятъ казалъ:

— „Ти си едно много умно момче. Твоитѣ отговори ми се харесватъ. Опрощавамъ дълга на баща ти.

О. Д.

II.

Мечката, вълкътъ, лисицата и зайчето на панаиръ.

I.

Еднажъ мечката, вълкътъ, лисицата и зайчето се събрали въ гората.

Лисицата казала:

— „Колко ще бжде хубаво да идемъ на панаира! Сигурно, тамъ е много весело“.

Мечката отговорила:

— „Азъ съмъ вече стара и слаба. Ще дойда, ако дойде съ насъ вълкътъ, да ни пази. Нали знаете, колко сж лоши хората!“

— „Азъ се не страхувамъ отъ нищо!“ извикалъ вълкътъ твърдоглаво. — „Ще дойда съ васъ и давамъ ви дума, че нито косъмъ ще падне отъ главата ви!“

— „И азъ искамъ, и азъ искамъ!“ извикало радостно зайчето.

— „Мирувай, дѣте, ти си още глупаво“, казала му лисицата. — „Ти се увирашъ дѣ щѣло. и дѣ не, и ще ни докарашъ бѣда на главитѣ“.